

PROGRAMAREA CALCULATOARELOR

Cursul 8

PROGRAMA CURSULUI

□ Introducere

- Algoritmi.
- Limbaje de programare.
- Introducere în limbajul C. Structura unui program C.
- Complexitatea algoritmilor.

□ Fundamentele limbajului C

- Tipuri de date fundamentale. Variabile. Constante. Operatori. Expresii. Conversii.
- Instrucțiuni de control
- Directive de preprocesare. Macrodefiniții.
- Funcții de citire/scriere.
- Etapele realizării unui program C.

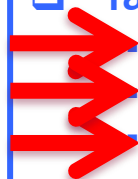
□ Tipuri derivate de date

- Tablouri. Șiruri de caractere.
- Structuri, uniuni, câmpuri de biți, enumerări.
- Pointeri.

□ Funcții (1)

- Declarație și definire. Apel. Metode de transmitere a parametrelor.
- Pointeri la funcții.

□ Tablouri și pointeri

- Legătura dintre tablouri și pointeri
- Aritmetica pointerilor
- Alocarea dinamică a memoriei
- Clase de memorare

□ Șiruri de caractere

- Funcții specifice de manipulare.

□ Fișiere text și fișiere binare

- Funcții specifice de manipulare.

□ Structuri de date complexe și autoreferite

- Definire și utilizare

□ Funcții (2)

- Funcții cu număr variabil de argumente.
- Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă.

CURSUL DE AZI

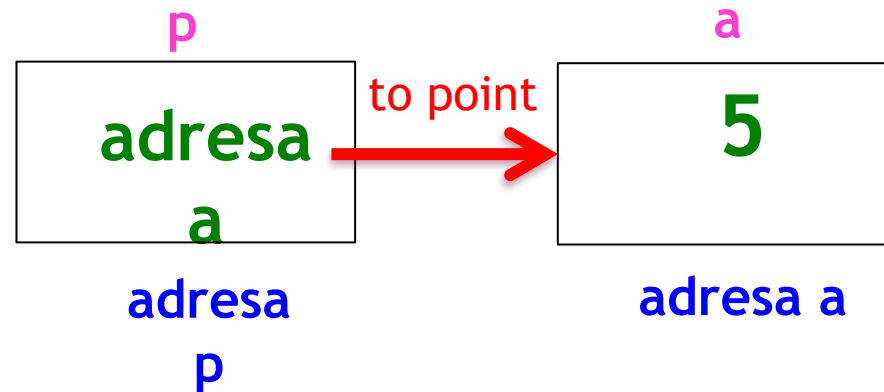
1. Legătura dintre tablouri și pointeri
2. Aritmetica pointerilor
3. Alocare dinamica

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- un pointer: variabilă care poate stoca adrese de memorie

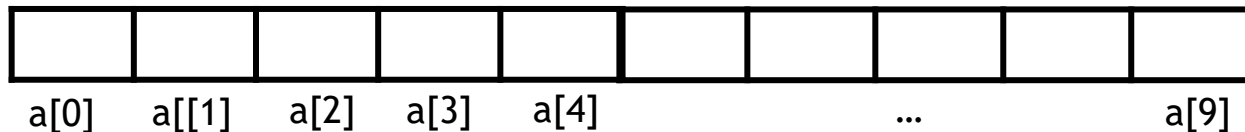
- exemple:

```
int a=5  
int *p;  
p = &a;
```


- un tablou 1D: set de valori de același tip memorat la adrese succesive de memorie

- exemplu: `int a[10];`

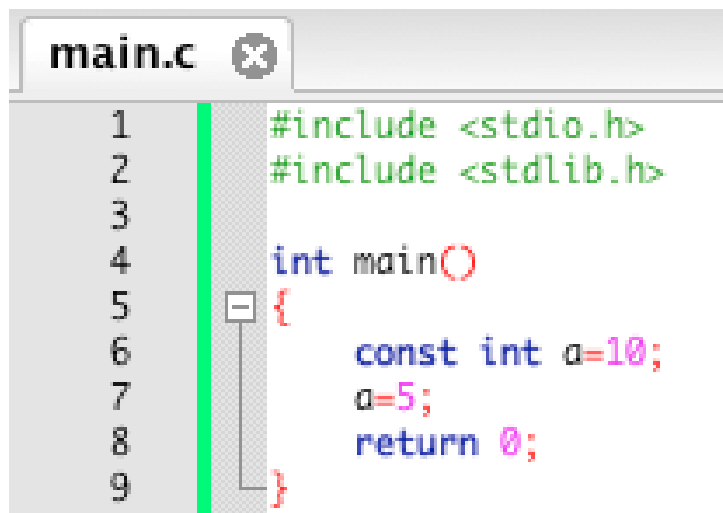

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor
- ❑ inițializarea pointerului p cu adresa primului element al unui tablou
 - ❑ **`int *p = v;`**
 - ❑ **`p = &v[0];`**
 - ❑ **numele unui tablou este un pointer (constant) spre primul său element**
- ❑ cum pot să găsesc adresa/valoarea celui de-al i-lea element din vectorul v pe baza pointerului p (p pointează către adresa de început a tabloului)?

MODELATORUL CONST

- ❑ modelatorul **const** precizează pentru o variabilă inițializată că nu este posibilă modificarea variabilei respectivă. Dacă se încearcă acest lucru se returnează eroare la compilarea programului.


```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int main()
5  {
6      const int a=10;
7      a=5;
8      return 0;
9  }
```

In function 'main':

error: assignment of read-only variable 'a'

== Build failed: 1 error(s), 0 warning(s) (0 minute(s), 0 second(s)) ==

MODELATORUL CONST

- ❑ modelatorul **const** precizează pentru o variabilă inițializată că nu este posibilă modificarea variabilei respectivă. Dacă se încearcă acest lucru se returnează eroare la compilarea programului.
- ❑ putem modifica valoarea unei variabile însoțite de modelatorul **const** prin intermediul unui pointer (în mod indirect):


```
main.c [X]
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int main()
5  {
6      const int a=10;
7      int *p=&a;
8      *p=5;
9      printf("a = %d \n",a);
10     return 0;
11 }
12
```

```
-----
a = 5
```

```
Process returned 0 (0x0)   execution time : 0.005 s
Press ENTER to continue.
```

POINTERI LA VALORI COSTANTE

- ❑ modelatorul **const** poate preciza pentru un pointer că valoarea variabilei aflate la adresa conținută de pointer nu se poate modifica.

```
main.c 
1      #include <stdio.h>
2      #include <stdlib.h>
3
4      int main()
5      {
6          int a=10;
7          const int *p=&a;
8          *p=5;
9          printf("a = %d \n",a);
10         return 0;
11     }
```

In function 'main':

error: assignment of read-only location

```
== Build failed: 1 error(s), 0 warning(s) (0 minute(s), 0 second(s)) .
```

- putem modifica valoarea pointerului:

```

4 int main()
5 {
6     int a=10,b=7;
7     const int *p=&a;
8     p = &b;
9     printf("p=%d \n", *p);
10    return 0;
11 }

```

*p=7

```
Process returned 0 (0x0)    execution time : 0.004 s
Press ENTER to continue.
```


POINTERI CONSTANTI

- modelatorul **const** poate preciza pentru un pointer că nu poate referi o altă adresă decât cea pe care o conține la inițializare.

```
4 int main()
5 {
6     int a=10;
7     int* const p=&a;
8     printf("p=%d \n",*p);
9     int b;
10    p = &b;
11    printf("p=%d \n",*p);
12    return 0;
13 }
```

10

error: assignment of read-only variable 'p'

== Build failed: 1 error(s), 0 warning(s) (0 minute(s), 0 second(s))

- putem modifica valoarea variabilei aflate la adresa conținută de pointer:

```
4 int main()
5 {
6     int a=10;
7     int* const p=&a;
8     printf("p=%d \n",*p);
9     *p = 5;
10    printf("p=%d \n",*p);
11    return 0;
12 }
```

*p=10

*p=5

Process returned 0 (0x0)
Press ENTER to continue.

execution time : 0.004 s

POINTERI CONSTANȚI LA VALORI CONSTANTE

- ❑ modelatorul **const** poate preciza pentru un pointer că nu poate referi o altă adresă decât cea pe care o conține la inițializare și de asemenea că nu poate schimba valoarea variabilei aflate la adresa pe care o conține.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int main()
5  {
6      int a=10;
7      const int* const p=&a;
8      printf("*p=%d \n",*p);
9      *p = 5;
10     int b = 5;
11     p = &b;
12     printf("*p=%d \n",*p);
13     return 0;
14 }
15
```

9 error: assignment of read-only location

11 error: assignment of read-only variable 'p'

== Build failed: 2 error(s), 0 warning(s) (0 minute(s), 0

POINTERI CONSTANȚI VS. VALORI CONSTANTE

- ❑ diferențele constau în poziționarea modelatorului **const** înainte sau după caracterul *:
 - ❑ pointer constant: `int* const p;`
 - ❑ pointer la o constantă: `const int* p;`
 - ❑ pointer constant la o constantă: `const int* const p;`
- ❑ dacă declarăm o funcție astfel:

```
void f(const int* p)
```

atunci valorile din zona de memoria referită de `p` nu pot fi modificate.

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor
- ❑ inițializarea pointerului p cu adresa primului element al unui tablou
 - ❑ `int *p = v;`
 - ❑ `p = &v[0];`
 - ❑ **numele unui tablou este un pointer (constant) spre primul său element**
- ❑ cum pot să găsesc adresa/valoarea celui de-al i-lea element din vectorul v pe baza pointerului p (p pointează către adresa de început a tabloului)?

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor

```
main.c
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5] = {0,2,4,10,20};
8      int *p = v;
9      int i;
10     for (i=0;i<5;i++)
11     {
12         printf("Accesam elementul %d din vector v prin intermediul lui p.\n",i);
13         printf("Valoarea acestui element este = %d \n",*(p+i));
14     }
15
16     p = &v[0];
17     for (i=0;i<5;i++)
18     {
19         printf("Accesam elementul %d din vector v prin intermediul lui p.\n",i);
20         printf("Valoarea acestui element este = %d \n",*(p+i));
21     }
22     return 0;
23 }
24
```

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main() {
6
7      int v[5] = {0,2,4,10,20};
8      int *p = v;
9      int i;
10     for (i=0; i<5; i++)
11     {
12         printf("Accesam elementul ");
13         printf("Valoarea acestui element este ");
14     }
15
16     p = &v[0];
17     for (i=0; i<5; i++)
18     {
19         printf("Accesam elementul ");
20         printf("Valoarea acestui element este ");
21     }
22     return 0;
23 }
24
```

Accesam elementul 0 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 0
Accesam elementul 1 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 2
Accesam elementul 2 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 4
Accesam elementul 3 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 10
Accesam elementul 4 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 20
Accesam elementul 0 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 0
Accesam elementul 1 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 2
Accesam elementul 2 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 4
Accesam elementul 3 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 10
Accesam elementul 4 din vector v prin intermediul lui p.
Valoarea acestui element este = 20

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor
- ❑ adresa lui $v[i]$: $\&v[i] = p+i$
- ❑ valoarea lui $v[i]$: $v[i] = *(p+i)$
- ❑ comutativitate: $v[i] = *(p+i) = *(i+p) = i[v] ?!$

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor

```
main.c [X]
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main() {
6
7      int v[5] = {0,2,4,10,20};
8      int i;
9
10     printf("Afisare v[i] \n");
11     for(i=0;i<5;i++)
12         printf("v[%d]=%d \n",i,v[i]);
13
14     printf("Afisare i[v] \n");
15     for(i=0;i<5;i++)
16         printf("%d[v]=%d \n",i,i[v]);
17
18
19     return 0;
20 }
21
```

```
Afisare v[i]
v[0]=0
v[1]=2
v[2]=4
v[3]=10
v[4]=20
Afisare i[v]
0[v]=0
1[v]=2
2[v]=4
3[v]=10
4[v]=20
```

```
Process returned 0 (0x0)   execution ti
Press ENTER to continue.
```

Concluzie?

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

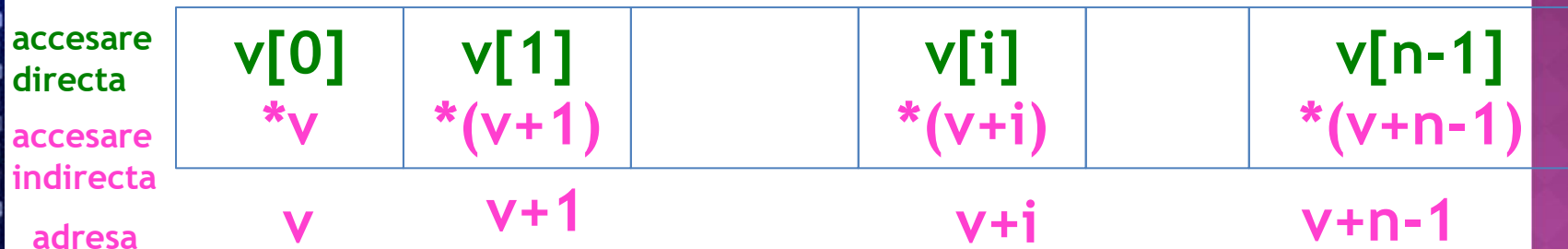
- ❑ adresarea unui element dintr-un tablou cu ajutorul pointerilor
- ❑ *conceptul de tablou nu există în limbajul C. Numele unui tablou este un pointer (**constant**) spre primul său element.*

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

- numele unui tablou este un pointer constant spre primul său element.

`int v[100];` `v = &v[0];`

- elementele unui tablou pot fi accesate prin pointeri:

- $*(v+1) = v[1]$, insa $*v+1 = v[0] + 1$

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 1D

n-1

Numele unui tablou = valoarea adresei primului element
= un pointer constant (nu poate fi schimbat)


```
int a[100], b[100];  
int *p;  
int x;  
...  
p=a; // p reține adresa lui a[0]  
b=a; // gresit! -> b este pointer constant  
x=a[0] este echivalentă cu x=*p;  
x=a[10] este echivalentă cu x=*(p+10);  
    // al unsprezece-lea element din tablou  
    (elementul de pe pozitia numarul 10)
```

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

```
int a[3][5];
```

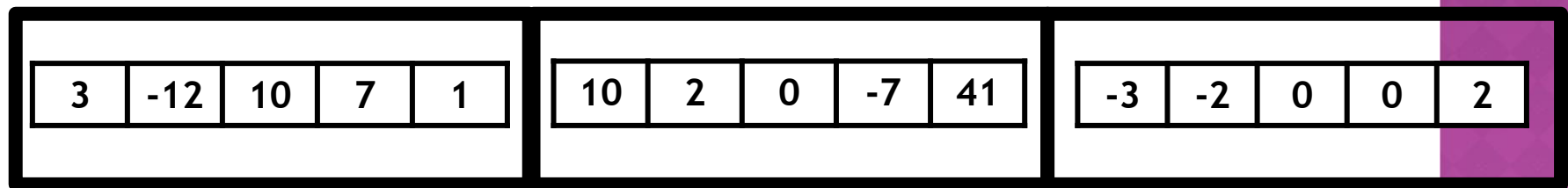
```
a[1][4] = 41;
```

	0	1	2	3	4
0	3	-12	10	7	1
1	10	2	0	-7	41
2	-3	-2	0	0	2

3	-12	10	7	1	10	2	0	-7	41	-3	-2	0	0	2
a[0][0]	a[0][1]	a[0][2]	a[0][3]	a[0][4]	a[1][0]	...								a[2][4]

❑ tablou bidimensional = tablou de tablouri

$a[0]=*(a+0)$

$a[1]=*(a+1)$

$a[2]$

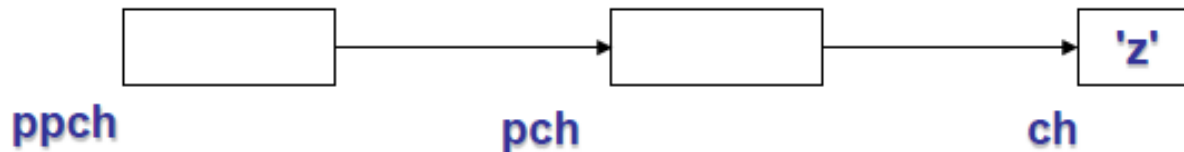
POINTERI LA POINTERI (POINTERI DUBLI)

□ sintaxa

tip ****nume_variabilă;**

tip = tipul de bază al variabilei de tip pointer dublu nume_variabilă;
nume_variabila = variabila de tip pointer dublu care poate lua ca valori adrese de memorie ale unor variabile de tip pointer.

```
char ch = 'z'; // un caracter  
char *pch; // un pointer la caracter  
char **ppch; // un pointer la un pointer la caracter  
pch = &ch; ppch = &pch;
```



```
printf("%p %p %c",ppch,pch,ch); // 0028FF04 0028FF0B z
```

POINTERI LA POINTERI

❑ exemplu:

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  #include <string.h>
4
5  int main()
6  {
7      int a = 5, *p = &a, **q = &p;
8
9      printf("Valoarea lui a poate fi obtinuta astfel:\n");
10     printf("Direct: a = %d \n", a);
11     printf("Prin p: *p = %d \n", *p);
12     printf("Prin q : **q = %d \n", **q);
13
14     printf("Adresa lui a este: %d\n", &a);
15     printf("Adresa lui p este: %d\n", &p);
16     printf("Adresa lui q este: %d\n", &q);
17     printf("Adresa spre care pointeaza p este %d\n", p);
18     printf("Adresa spre care pointeaza q este %d\n", q);
19     printf("*q = %d\n", *q);
20 }
```

POINTERI LA POINTERI

❑ exemplu:

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  #include <string.h>
4
5  int main()
6  {
7      int a = 5, *p = &a, **q = &p;
8
9      printf("Valoarea lui a poate fi obținuta astfel:");
10     printf("Direct: a = %d \n", a);
11     printf("Prin p: *p = %d \n", *p);
12     printf("Prin q : **q = %d \n", **q);
13
14     printf("Adresa lui a este: %d\n", &a);
15     printf("Adresa lui p este: %d\n", &p);
16     printf("Adresa lui q este: %d\n", &q);
17     printf("Adresa spre care pointeaza p este %d\n", *p);
18     printf("Adresa spre care pointeaza q este %d\n", **q);
19     printf("**q = %d\n", **q);
20 }
```

Valoarea lui a poate fi obținuta astfel:

Direct: a = 5

Prin p: *p = 5

Prin q : **q = 5

Adresa lui a este: 1606416748

Adresa lui p este: 1606416736

Adresa lui q este: 1606416728

Adresa spre care pointeaza p este 1606416748

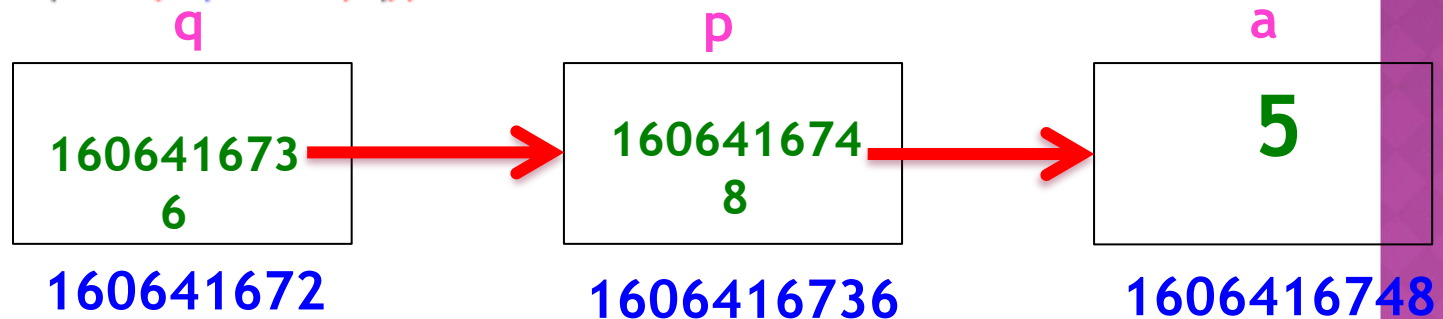
Adresa spre care pointeaza q este 1606416736

*q = 1606416748

Process returned 0 (0x0)

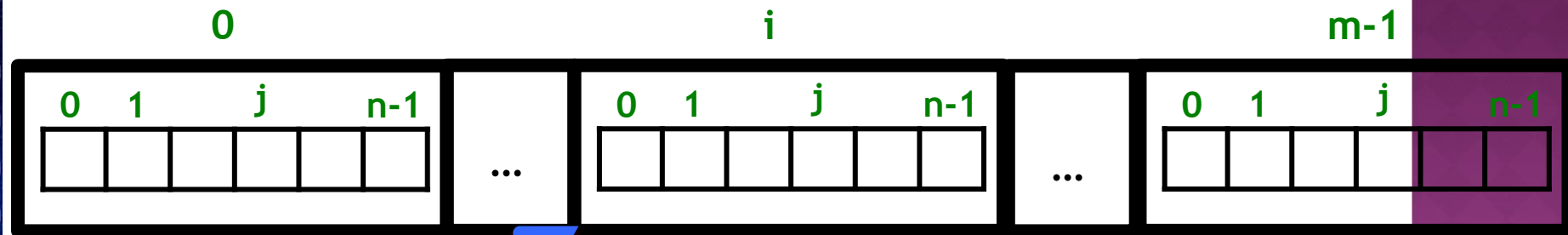
execution time : 0.009 s

Press ENTER to continue.

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

- ❑ tablou bidimensional = tablou de tablouri
- ❑ cazul general: `int a[m][n];`

`a[i]` este un tablou unidimensional.

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    int a[5][5], i, j;

    printf("Adresa inceput tablou a: %d \n", a);

    for (i = 0; i < 5 ; i++)
        printf("%d %d %d \n", a[i], a+i, *(a+i));

    return 0;
}
```

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int a[5][5], i, j;
```

```
    printf("Adresa inceput tablou a: %d \n", a);
```

```
    for (i = 0; i < 5 ; i++)
```

```
        printf("%d %d %d \n", a[i], a+i, *(a+i));
```

```
    return 0;
```

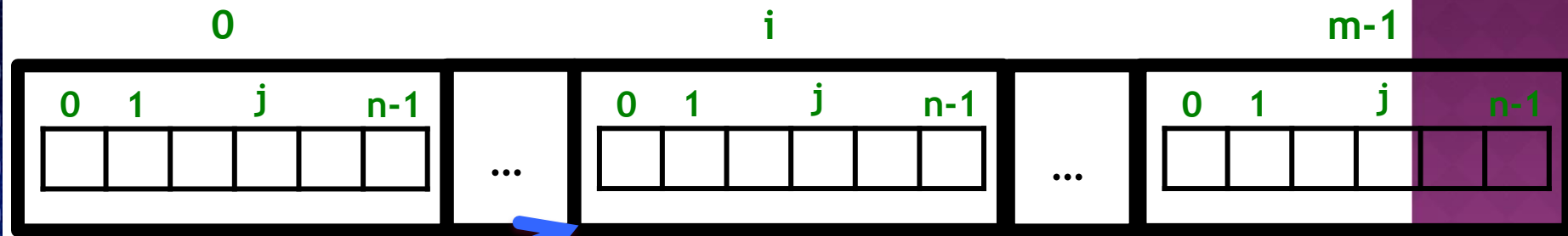
```
}
```

```
Adresa inceput tablou a: 2686680
2686680 2686680 2686680
2686700 2686700 2686700
2686720 2686720 2686720
2686740 2686740 2686740
2686760 2686760 2686760
```

```
Process returned 0 (0x0)   execution time : 0.010 s
Press any key to continue.
```

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

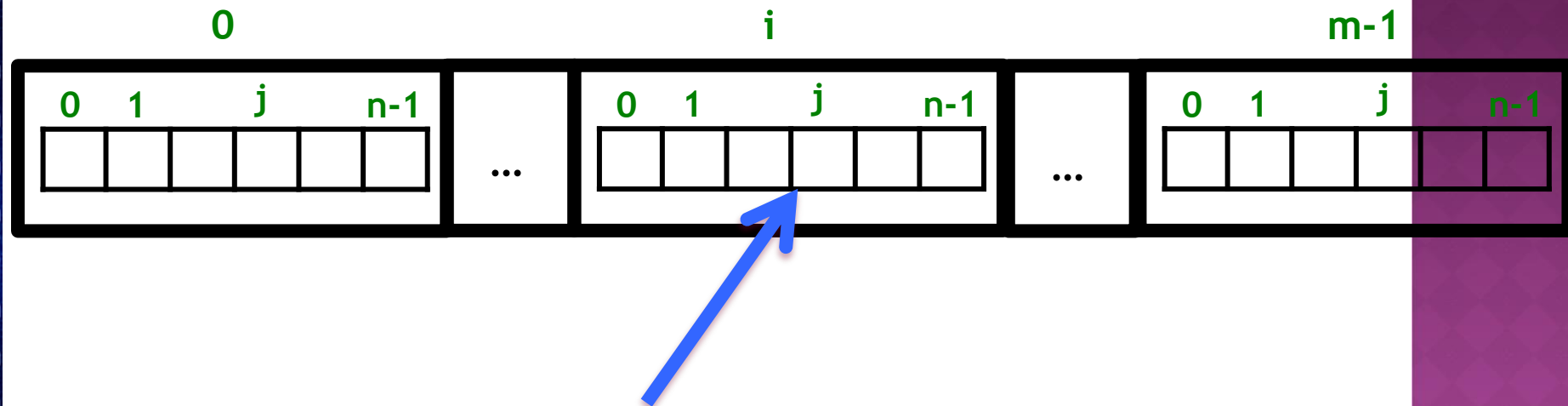
- cazul general: `int a[m][n];`

`a[i]` poate fi considerat nume de tablou =>
`a[i]` pointer constant de inceput al tabloului

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

□ cazul general: `int a[m][n];`

Care este adresa lui `a[i][j]`? $\Rightarrow a[i] + j = *(a + i) + j$

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

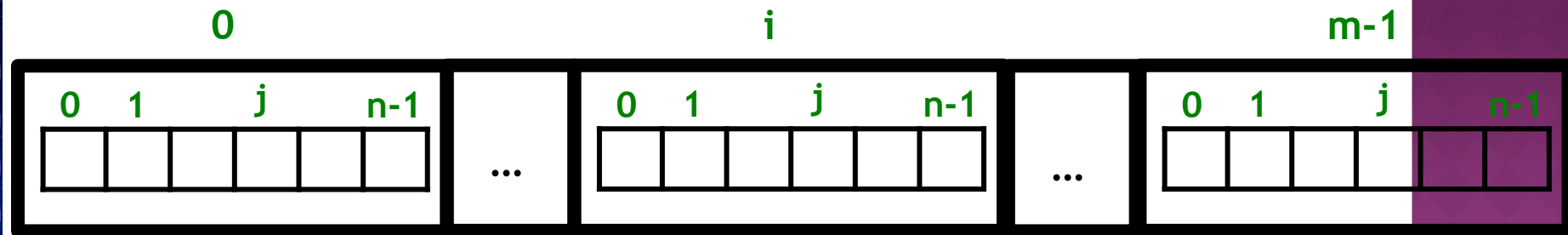
- ❑ tablou bidimensional = tablou de tablouri

```
tablou_pointer.c ×
1  #include <stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      int a[5][5], i, j;
6
7      i = 3;
8
9      for (j=0; j<5; j++)
10     {
11         printf("Adresa lui a[%d][%d] este %d \n", i, j, &a[i][j]);
12         printf("Adresa lui a[%d][%d] este %d \n", i, j, *(a+i)+j);
13     }
14
15     return 0;
16 }
17
```

```
Adresa lui a[3][0] este 1606416668
Adresa lui a[3][0] este 1606416668
Adresa lui a[3][1] este 1606416672
Adresa lui a[3][1] este 1606416672
Adresa lui a[3][2] este 1606416676
Adresa lui a[3][2] este 1606416676
Adresa lui a[3][3] este 1606416680
Adresa lui a[3][3] este 1606416680
Adresa lui a[3][4] este 1606416684
Adresa lui a[3][4] este 1606416684
```

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

■ cazul general: `int a[m][n];`

Care este adresa lui $a[i][j]$?

$\&a[i][j] = *(a+i)+j = a[i] + j$ (a este pointer dublu).

Cum exprim valoarea lui $a[i][j]$ în aritmetica pointerilor în funcție de a, i, j?

$*\&a[i][j] = * (* (a + i) + j) = *(a[i] + j)$

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

- ❑ tablou bidimensional = tablou de tablouri

```
tablou_pointer_2.c ×
1  #include <stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      int a[5][5], i, j;
6
7      for(i=0; i<5; i++)
8          for(j=0; j<5; j++)
9              a[i][j] = i*j;
10
11     i = 3;
12
13     for (j=0; j<5; j++)
14     {
15         printf("Valoarea lui a[%d][%d] este %d \n", i, j, a[i][j]);
16         printf("Valoarea lui a[%d][%d] este %d \n", i, j, (*(a+i)+j));
17     }
18
19     return 0;
20 }
```

Valoarea lui a[3][0] este 0
Valoarea lui a[3][0] este 0
Valoarea lui a[3][1] este 3
Valoarea lui a[3][1] este 3
Valoarea lui a[3][2] este 6
Valoarea lui a[3][2] este 6
Valoarea lui a[3][3] este 9
Valoarea lui a[3][3] este 9
Valoarea lui a[3][4] este 12
Valoarea lui a[3][4] este 12

LEGĂTURA DINTRE POINTERI ȘI TABLOURI 2D

▣ tablou bidimensional = tablou de tablouri

Recapitulam:

Adresa lui $a[i][j] = *(a+i)+j$ (a este pointer dublu).

Valoarea lui $a[i][j] = (*(a+i)+j) \Rightarrow ** (a+i)+j = a[i][0]+j$

Știu că $a[i] = *(a+i) = i[a]$.

Atunci $a[i][j]$ se mai poate scrie ca:

1. $*(a[i]+j) = a[i][j]$
2. $*(i[a] + j) = i[a][j]$
3. $*(a+i)[j] = a[i][j]$
4. $i[a][j]$
5. $j[i[a]]$
6. $j[a[i]]$

CURSUL DE AZI

1. Legătura dintre tablouri și pointeri
2. Aritmetica pointerilor
3. Alocare dinamica

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ **asupra pointerilor pot fi realizate operații aritmetice:**
 - ❑ incrementare (++), decrementare (--);
 - ❑ adăugare (+ sau +=) sau scădere a unui întreg (- sau -=)
 - ❑ scădere a unui pointer din alt pointer;
 - ❑ asignări;
 - ❑ comparații.

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ inițializarea unui pointer cu adresa primul element al unui tablou

```
main.c
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main() {
6
7      int v[5];
8      int *p;
9
10     p = &v[0];
11     printf("Adresa lui v[0] este %x \n", p);
12
13     p = v;
14     printf("Adresa lui v este %x \n", p);
15
16
17     return 0;
18 }
19
```

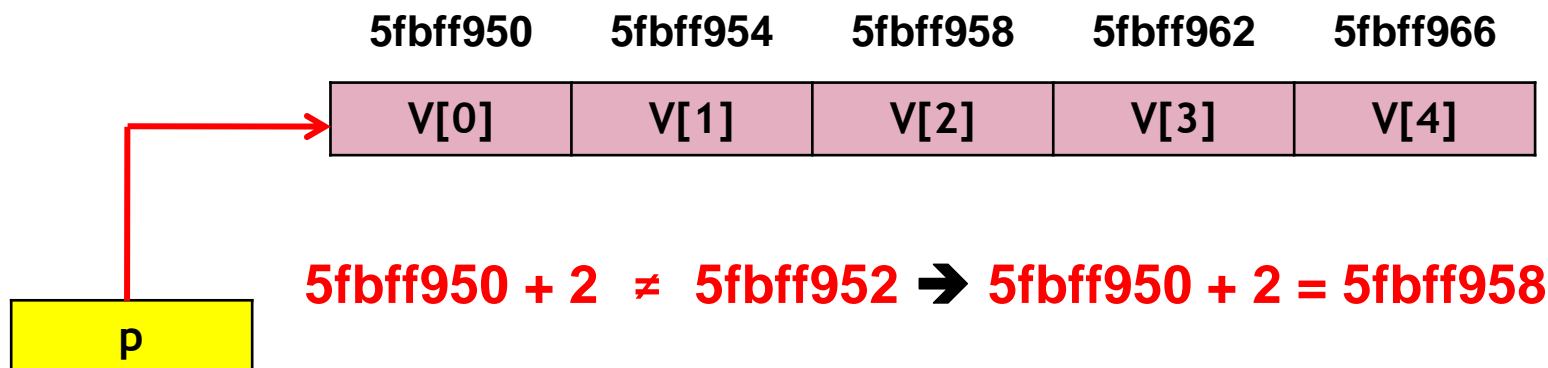
Adresa lui v[0] este 5fbff950
Adresa lui v este 5fbff950

Process returned 0 (0x0) execution time : 0.
Press ENTER to continue.

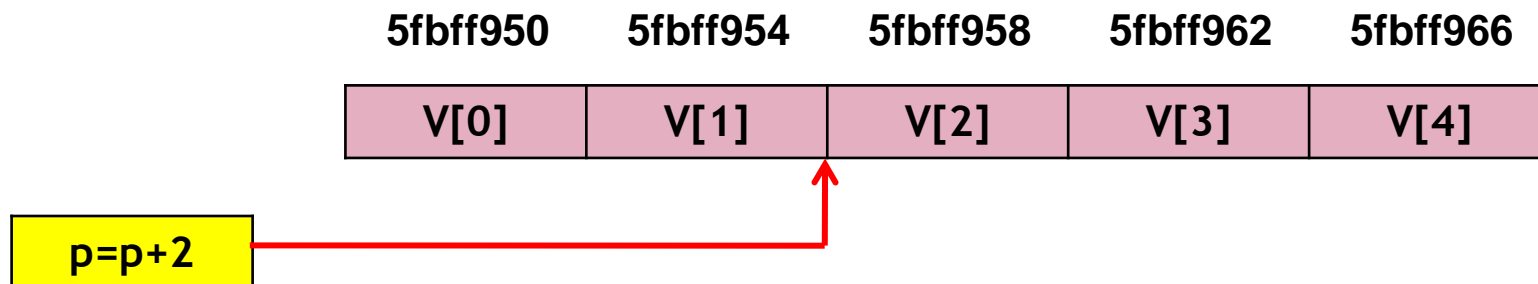
v este un pointer care
pointeaza către v[0]

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ adunarea/scăderea unui număr natural dintr-un pointer

- ❑ în aritmetica pointerilor adăugarea unui întreg la o adresă de memorie are ca rezultat o nouă adresă de memorie!

ARITMETICA POINTERILOR

main.c


```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4
5 int main(){
6
7     int v[5];
8     int *p;
9
10    p = &v[0];
11    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12    p+=4;
13    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
14    p-=2;
15    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
16    p++;
17    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
18    ++p;
19    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
20    p--;
21    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
22    --p;
23    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
24
```

ARITMETICA POINTERILOR

main.c


```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4
5 int main() {
6
7     int v[5];
8     int *p;
9
10    p = &v[0];
11    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12    p+=4;
13    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
14    p-=2;
15    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
16    p++;
17    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
18    ++p;
19    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
20    p--;
21    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
22    --p;
23    printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
24
```

Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416720
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416736
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416728
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416732
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416736
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416732
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416728

Process returned 0 (0x0) execution time : 0.007 s
Press ENTER to continue.

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ adunarea/scăderea unui număr natural dintr-un pointer
- ❑ **adunarea cu n :** adresa aflată peste n locații de memorie de adresa curentă stocată în pointer (“la dreapta”, se obține adăugând la adresa curentă $n * \text{sizeof}(*p)$ octeți) de același tip cu tipul de bază al variabilei de tip pointer
- ❑ **scăderea cu n :** adresa aflată înainte cu n locații de memorie de adresa curentă stocată în pointer (“la stânga”, se obține scăzând la adresa curentă $n * \text{sizeof}(*p)$ octeți) de același tip cu tipul de bază al variabilei de tip pointer

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ scăderea a două variabile de tip pointer

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5];
8      int *p,*q;
9
10     p = &v[0];
11     printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12
13     q = &v[3];
14     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
15
16     printf("Rezultatul diferentei dintre q si p este %d\n",q-p);
17     printf("Rezultatul diferentei dintre p si q este %d\n",p-q);
18
19
20     return 0;
21 }
22
```


ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ scăderea a două variabile de tip pointer

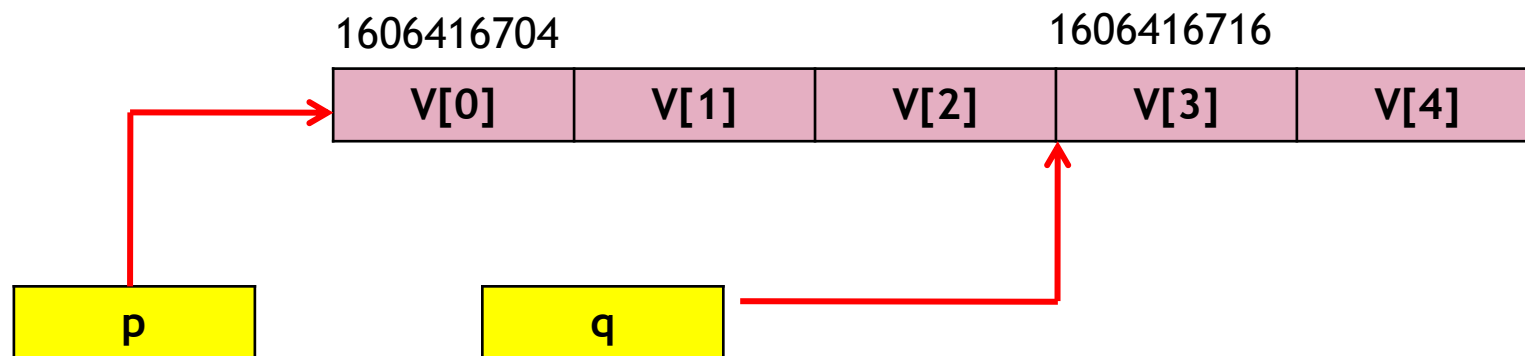
```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5];
8      int *p,*q;
9
10     p = &v[0];
11     printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12
13     q = &v[3];
14     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
15
16     printf("Rezultatul diferentei dintre q si p este %d\n",q-p);
17     printf("Rezultatul diferentei dintre p si q este %d\n",p-q);
18
19
20     return 0;
21 }
22
```

```
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416704
Adresa spre care pointeaza acum q este 1606416716
Rezultatul diferentei dintre q si p este 3
Rezultatul diferentei dintre p si q este -3
```

```
Process returned 0 (0x0)    execution time : 0.006 s
Press ENTER to continue.
```

ARITMETICA POINTERILOR

- scăderea a două variabile de tip pointer

- În aritmetica pointerilor diferența dintre doi pointeri reprezintă numărul de obiecte de același tip care despart cele două adrese

$p - q > 0$ înseamnă că *p* e la dreapta lui *q*

$p - q < 0$ înseamnă că *p* e la stânga lui *q*

ARITMETICA POINTERILOR

- compararea a două variabile de tip pointer

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5];
8      int *p,*q;
9
10     p = &v[2];
11     printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12     q = &v[4];
13     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
14
15     p > q ? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
16     q = &v[0];
17     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
18     p > q ? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
19
20     return 0;
21 }
```

ARITMETICA POINTERILOR

- compararea a două variabile de tip pointer

main.c

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5];
8      int *p,*q;
9
10     p = &v[2];
11     printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12     q = &v[4];
13     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
14
15     p > q ? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
16     q = &v[0];
17     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
18     p > q ? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
19
20     return 0;
21 }
```

```
Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416712
Adresa spre care pointeaza acum q este 1606416720
p este la stanga lui q
Adresa spre care pointeaza acum q este 1606416704
p este la dreapta lui q
```

```
Process returned 0 (0x0)    execution time : 0.006 s
Press ENTER to continue.
```

ARITMETICA POINTERILOR

- ❑ compararea a două variabile de tip pointer = compararea diferenței lor cu 0

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      int v[5];
8      int *p,*q;
9
10     p = &v[2];
11     printf("Adresa spre care pointeaza acum p este %d \n", p);
12     q = &v[4];
13     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
14
15     p - q > 0? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
16     q = &v[0];
17     printf("Adresa spre care pointeaza acum q este %d \n", q);
18     p - q > 0? printf("p este la dreapta lui q\n"):printf("p este la stanga lui q\n");
19
20     return 0;
21 }
```

Adresa spre care pointeaza acum p este 1606416712
Adresa spre care pointeaza acum q este 1606416720
p este la stanga lui q
Adresa spre care pointeaza acum q este 1606416704
p este la dreapta lui q

ARITMETICA POINTERILOR

- observație: aritmetica pointerilor *are sens și este sigură* dacă adresele implicate sunt adrese ale elementelor unui tablou.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6
7      double a=3.14,b=2*a;
8      int x=10,y=20,z=30,w=40;
9
10     printf(" a=%f \n b=%f \n x=%d \n y=%d\n z=%d\n w=%d\n",a,b,x,y,z,w);
11
12     double *p = &b;
13     *p = 5.2;
14     *(p+1) = 6.4;
15     *(p+2) = 100.54;
16     *(p+3) = 1000.971;
17
18     printf(" a=%f \n b=%f \n x=%d \n y=%d\n z=%d\n w=%d\n",a,b,x,y,z,w);
19
20     return 0;
```

```
a=3.140000
b=6.280000
x=10
y=20
z=30
w=40
a=6.400000
b=5.200000
x=1083131844
y=-1683627180
z=1079583375
w=1546188227
```

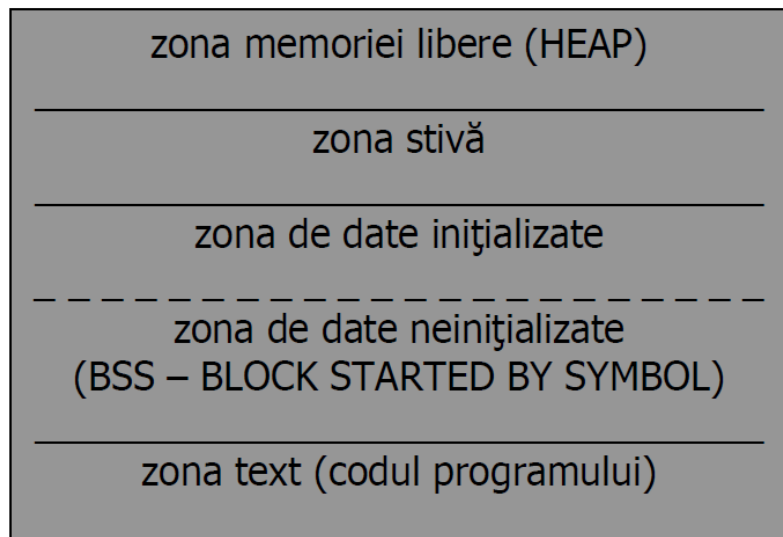
```
Process returned 0 (0x0)
Press ENTER to continue.
```


ALOCAREA DINAMICĂ A MEMORIEI

- ❑ *heap*-ul este o zonă predefinită de memorie (de dimensiuni foarte mari) care poate fi accesată de program pentru a stoca date și variabile
- ❑ datele și variabilele pot fi alocate pe *heap* prin apeluri speciale de funcții din biblioteca *stdlib.h*: **malloc**, **calloc**, **realloc**
- ❑ zonele de memorie pot să fie dezalocate la cerere prin apelul funcției **free**
- ❑ este recomandat ca memoria să fie eliberată în momentul în care datele/variabilele respective nu mai sunt de interes!

HARTA SIMPLIFICATĂ A MEMORIEI LA RULAREA UNUI PROGRAM

**zona de HEAP: pot aloca
dinamic memorie aici și prin
intermediul aritmeticii
pointerilor reține informație**

Registers

FUNCȚIA MALLOC

□ prototipul funcției:

void * malloc(int dimensiune);

unde:

- ***dimensiune*** = numărul de octeți ceruți a se alocă
- dacă există suficient spațiu liber în HEAP atunci un bloc de memorie continuu de dimensiunea specificată va fi marcat ca ocupat, iar **funcția malloc va returna un pointer ce conține adresa de început a acelui bloc**. Dacă nu există suficient spațiu liber funcția malloc întoarce NULL.
- accesarea blocului alocat se realizează printr-un pointer (din STACK) către adresa de început a blocului (din HEAP).

FUNCȚIA MALLOC

□ prototipul funcției:

void * malloc(int dimensiune);

unde:

- ***dimensiune*** = numărul de octeți ceruți a se alocă
- tipul generic void * returnat de funcția malloc face obligatorie utilizarea unei conversii de tip atunci când respectivul pointer este asignat unui pointer de tip obișnuit.
- pointerul în care păstrăm adresa returnată de malloc va fi plasat în zona de memorie statică.

FUNCȚIA MALLOC

▣ exemplu:

```
main.c ×
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int main(){
5
6      int a=0;
7      int *p=&a;
8      printf("Adresa lui a este = %d \n",&a);
9      printf("Adresa lui p este = %d \n",&p);
10     printf("Cerere alocare memorie in HEAP \n");
11     p = (int*) malloc(5*sizeof(int));
12     if (p==NULL)
13     {
14         printf("Nu exista spatiu liber in HEAP \n");
15         exit(0);
16     }
17     else
18         printf("Pointerul p pointeaza catre adresa = %d din HEAP\n",p);
19     int i;
20     for (i=0;i<5;i++)
21         p[i] = i;
22     free(p);
23
24     return 0;
25 }
```

FUNCȚIA MALLOC

▣ exemplu:

main.c

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 int main() {
5
6     int a=0;
7     int *p=&a;
8     printf("Adresa lui a este = %d \n",&a);
9     printf("Adresa lui p este = %d \n",&p);
10    printf("Cerere alocare memorie in HEAP \n");
11    p = (int*) malloc(5*sizeof(int));
12    if (p==NULL)
13    {
14        printf("Nu exista spatiu liber in HEAP \n");
15        exit(0);
16    }
17    else
18        printf("Pointerul p pointeaza catre adresa = %d din HEAP\n",p);
19    int i;
20    for (i=0;i<5;i++)
21        p[i] = i;
22    free(p);
23
24    return 0;
25 }
```

Adresa lui a este = 1606416748

Adresa lui p este = 1606416736

Cerere alocare memorie in HEAP

Pointerul p pointeaza catre adresa = 1048704 din HEAP

Process returned 0 (0x0) execution time : 0.008 s

Press ENTER to continue.

FUNCȚIA MALLOC

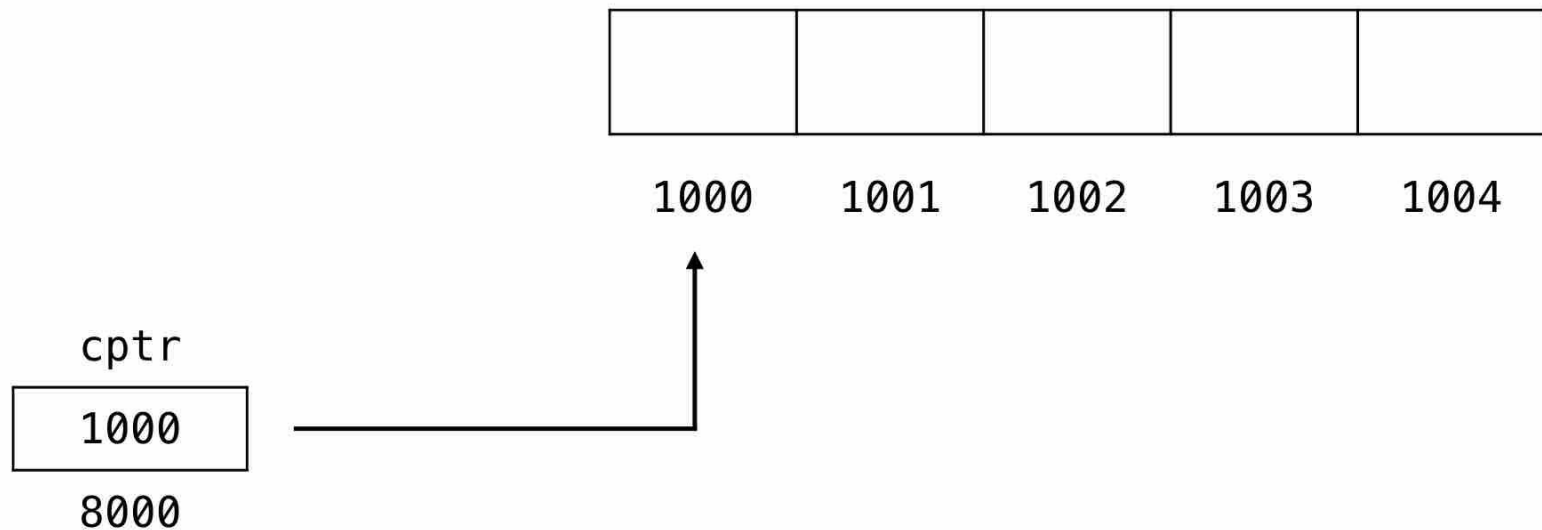
Observatii:

- ❑ blocurile alocate în zona de memorie dinamică **nu au nume**
- ❑ **mod de acces:** adresa de memorie.
- ❑ accesul blocului de memorie se realizează prin intermediul unui pointer în care păstrăm adresa de început.
- ❑ orice bloc de memorie alocat dinamic trebuie ***eliberat*** înainte să se încheie execuția programului. Funcția **free** permite eliberarea memoriei (parametru: adresa de început a blocului).

FUNCȚIA MALLOC

CLASSROOM

```
char *cptr = (char *) malloc (5 * sizeof(char));
```


dyclassroom.com

FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int citire(int *v)
5  {
6      int i,n;
7      printf("n=");scanf("%d",&n);
8      v =(int *)malloc(n*sizeof(int));
9      for (i=0;i<n;i++)
10         scanf("%d",&v[i]);
11     return n;
12 }
13
14
15 int main()
16 {
17     int n,*p=NULL;
18     n=citire(p);
19     int i;
20     for(i=0;i<n;i++)
21         printf("p[%d]=%d",i,p[i]);
22
23     return 0;
24 }
```


FUNCȚIA MALLOC

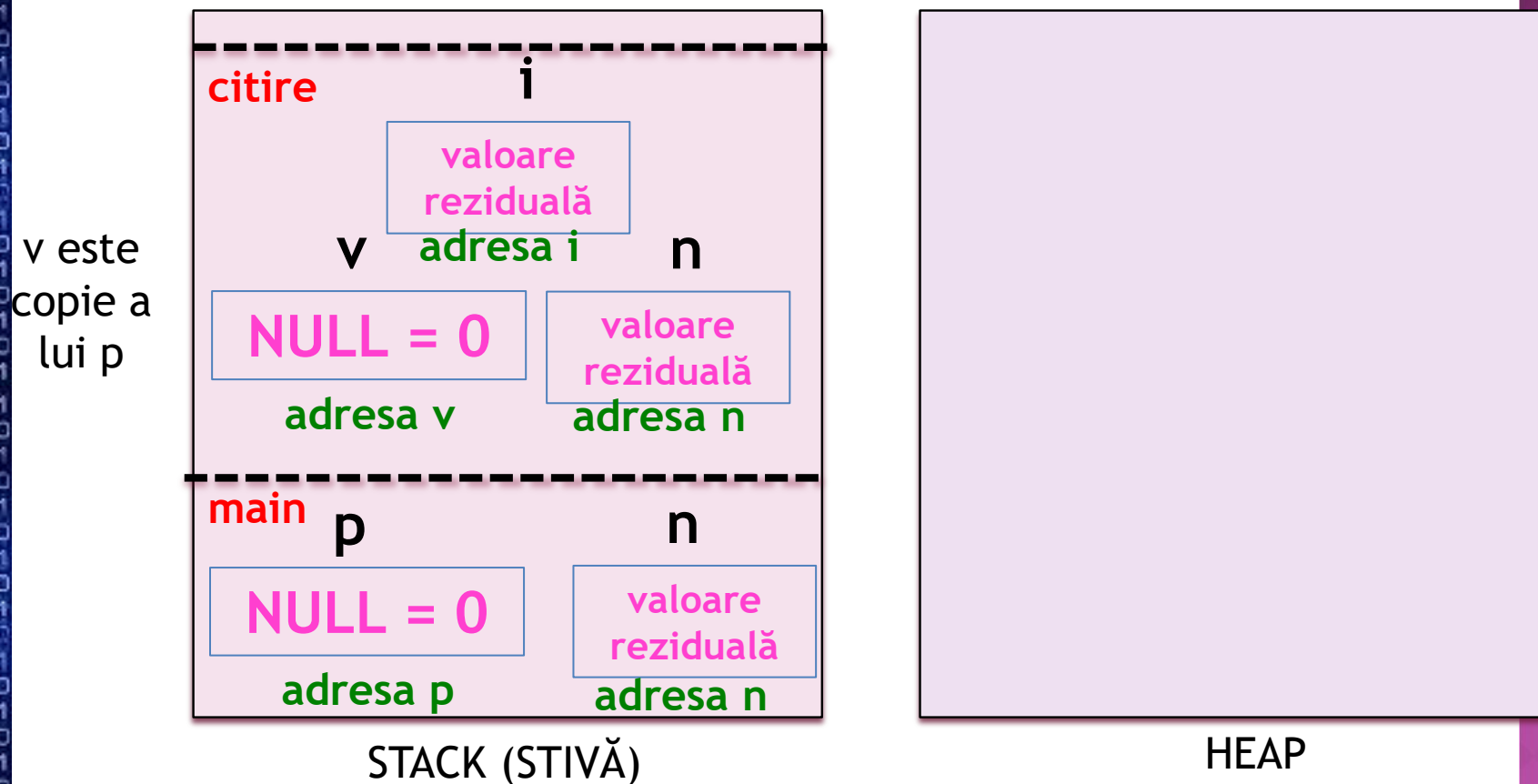
Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int citire(int *v)
5  {
6      int i,n;
7      printf("n=");scanf("%d",&n);
8      v =(int *)malloc(n*sizeof(int));
9      for (i=0;i<n;i++)
10         scanf("%d",&v[i]);
11     return n;
12 }
13
14
15 int main()
16 {
17     int n,*p=NULL;
18     n=citire(p);
19     int i;
20     for(i=0;i<n;i++)
21         printf("p[%d]=%d",i,p[i]);
22
23     return 0;
24 }
```

Process returned -1 (0xFFFFFFFF) execution time : 6.938 s
Press ENTER to continue.

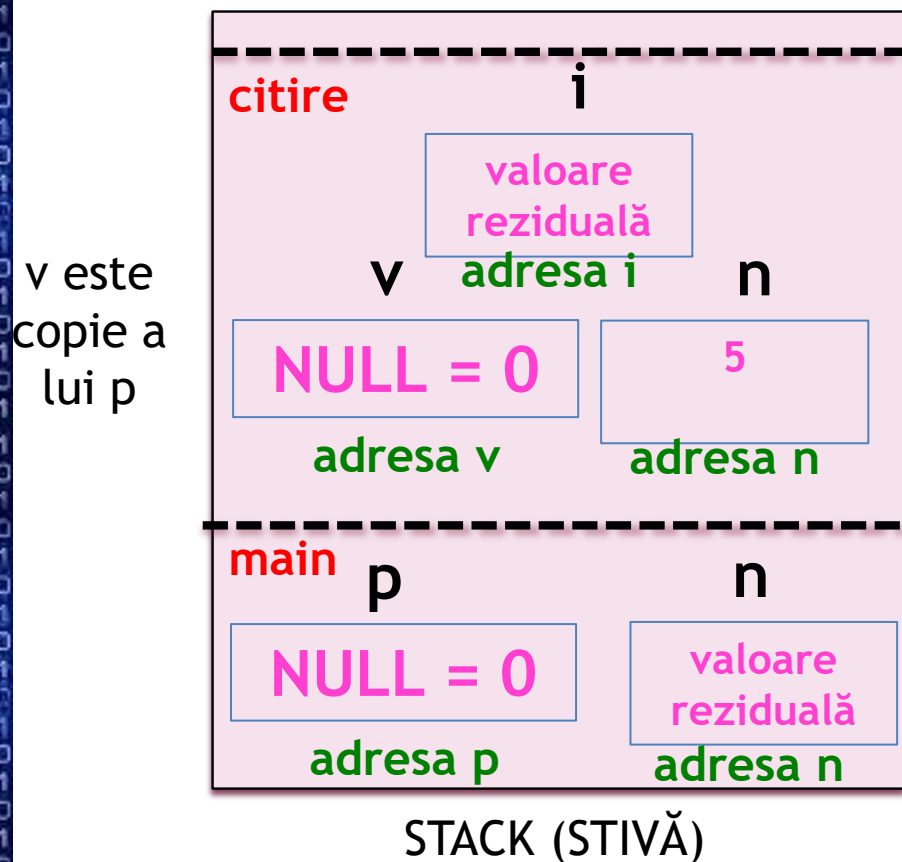
FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

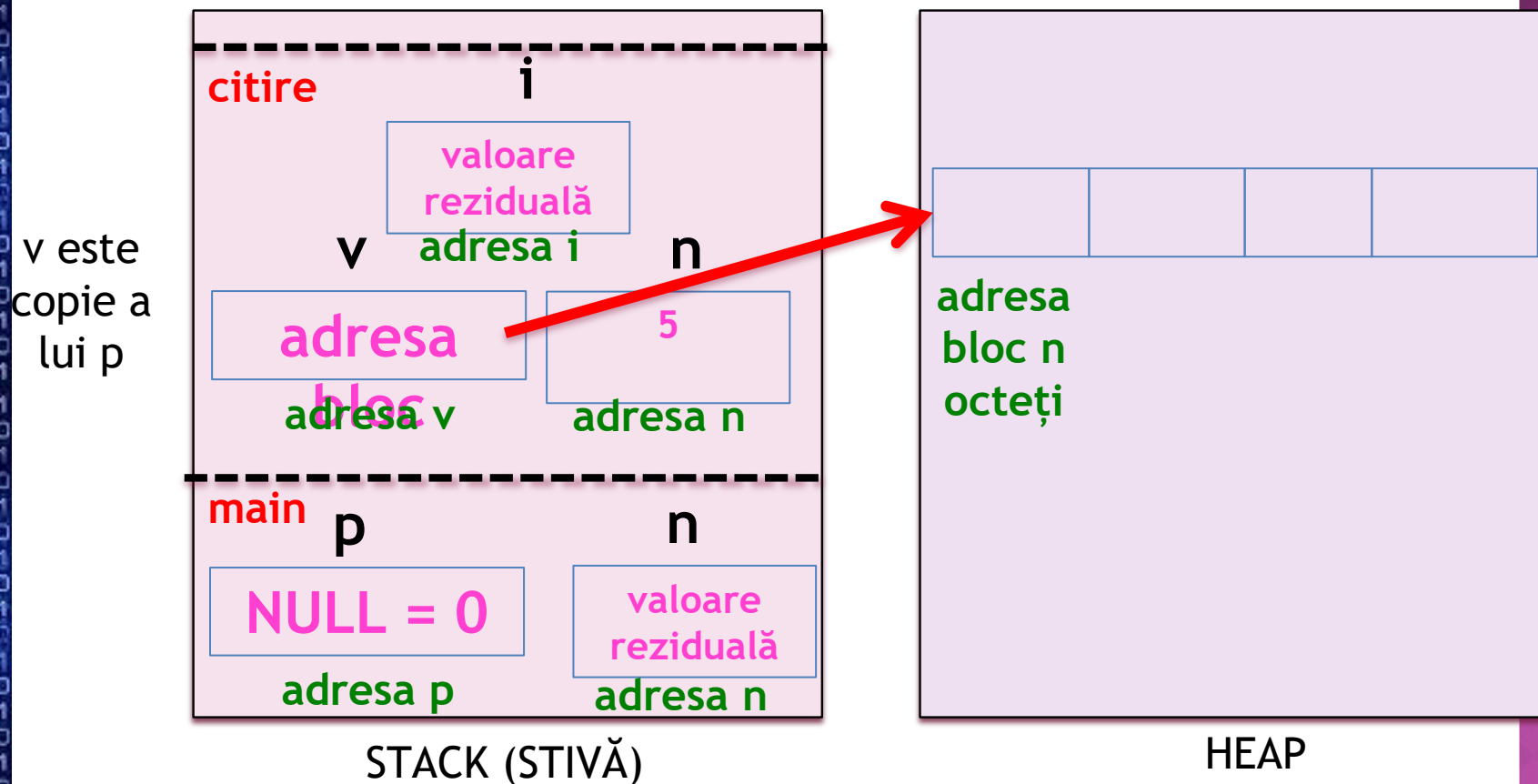
FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

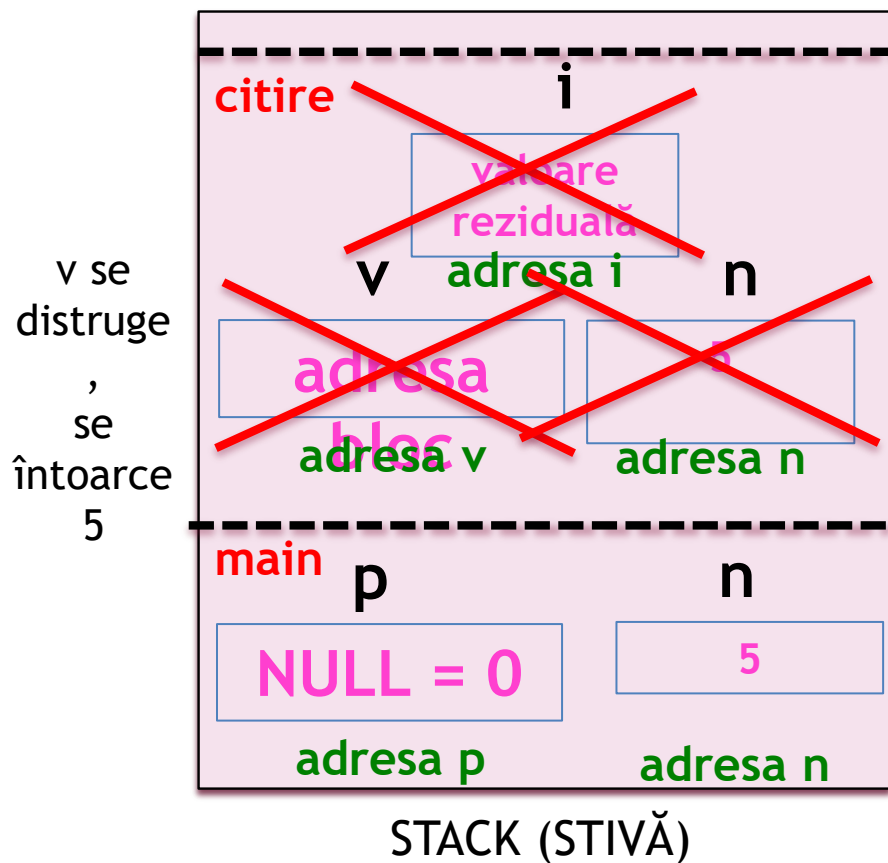
FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

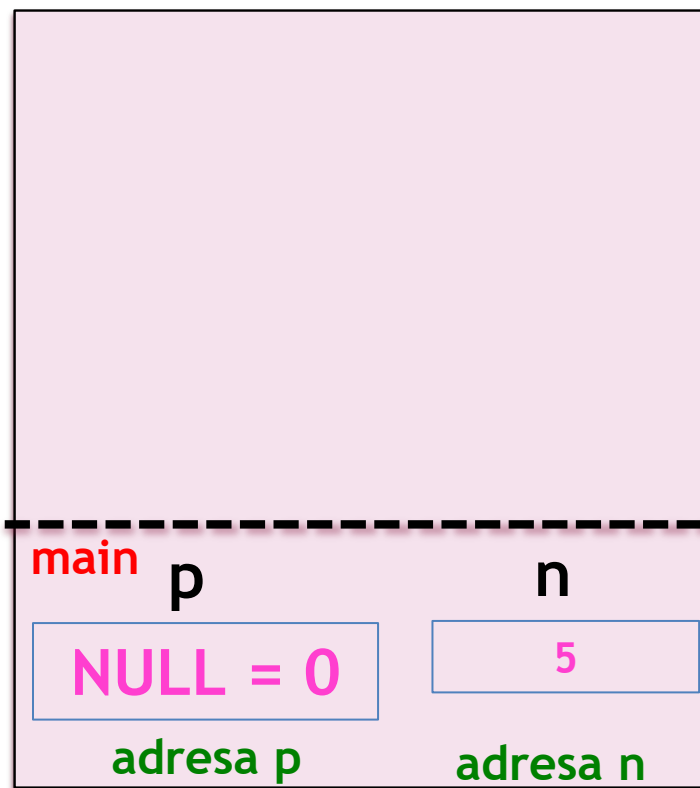
FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

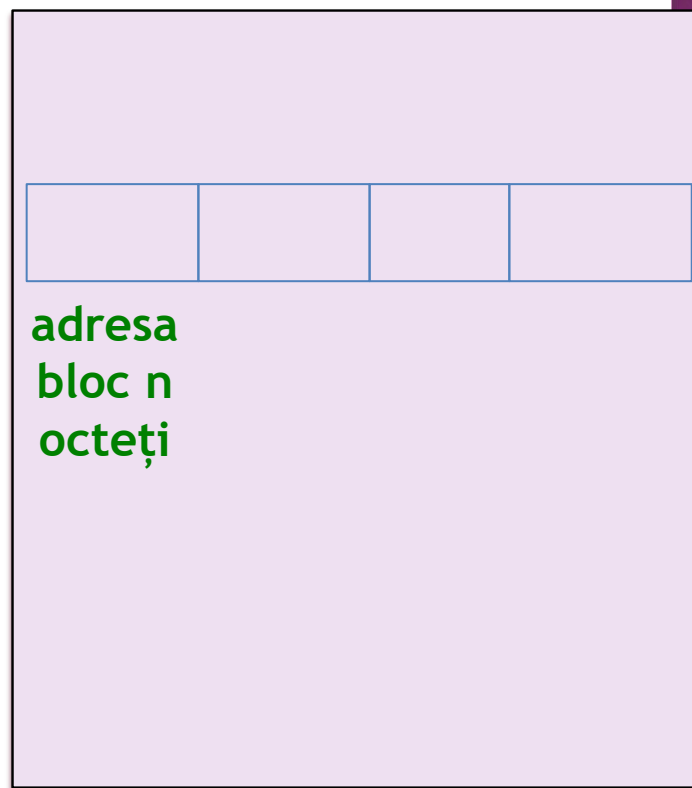

FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

STACK (STIVĂ)

HEAP

FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int citire1(int **v)
5  {
6      int i,n;
7      printf("n=");scanf("%d",&n);
8      *v =(int *)malloc(n*sizeof(int));
9      for (i=0;i<n;i++)
10         scanf("%d",&(*v)[i]);
11     return n;
12 }
13
14
15 int main()
16 {
17     int n,*p=NULL;
18     n=citire1(&p);
19     int i;
20     for(i=0;i<n;i++)
21         printf("p[%d]=%d ",i,p[i]);
22
23     return 0;
24 }
```

n=5

10

20

30

40

50

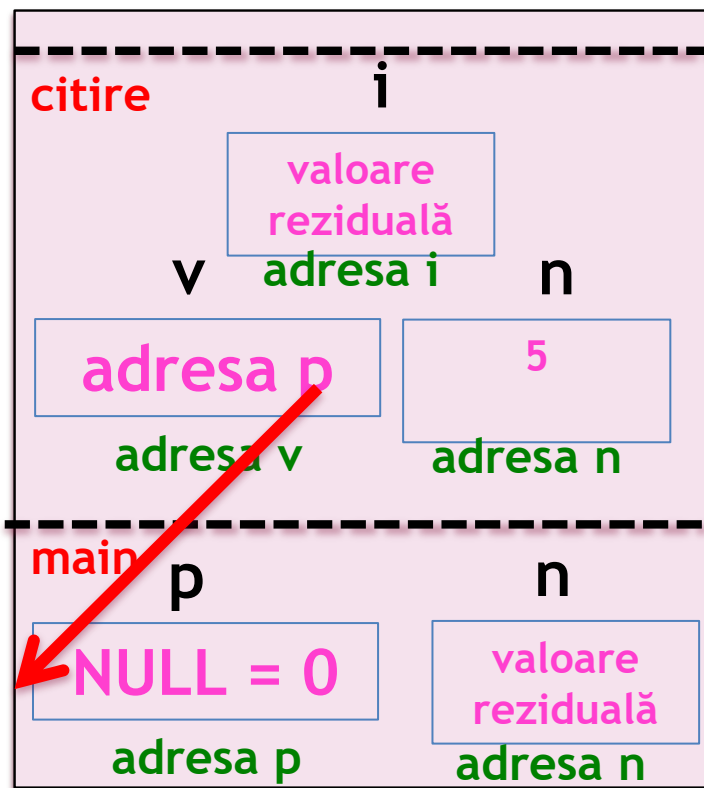
p[0]=10 p[1]=20 p[2]=30 p[3]=40 p[4]=50

Process returned 0 (0x0) execution time : 4.915

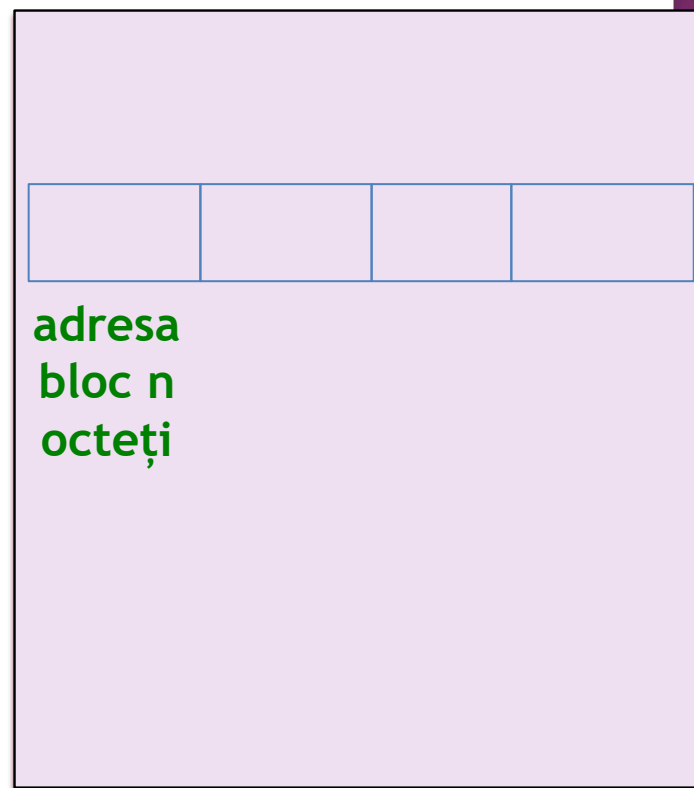
Press ENTER to continue.

FUNCȚIA MALLOC

Funcție pentru citirea unui tablou unidimensional: se citește numărul de elemente, se alocă dinamic tabloul și se citesc elementele tabloului.

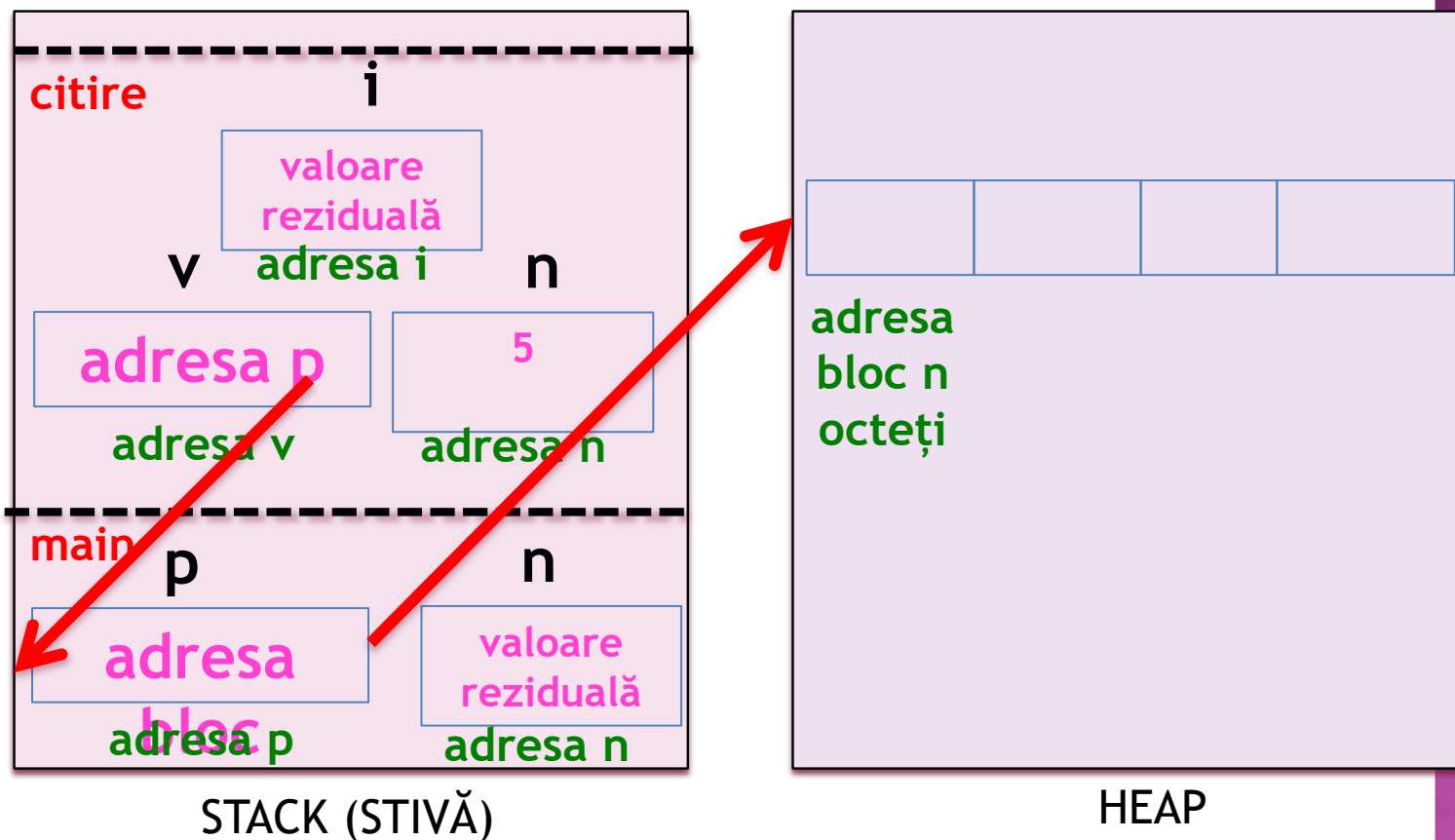
STACK (STIVĂ)

HEAP

FUNCTIA MALLOC

- exemplu: scriu o funcție pentru citirea unui tablou unidimensional. În interiorul funcției citesc numărul n de elemente, aloc dinamic tabloul și citesc elementele tabloului.

FUNCȚIA CALLOC

▣ prototipul funcției:

void * calloc(int numar, int dimensiune);

unde:

- ▣ ***numar*** = numărul de blocuri/elemente a se alocă
- ▣ ***dimensiune*** = numărul de octeți ceruți pentru fiecare bloc
- ▣ dacă există suficient spațiu liber în HEAP atunci un bloc de memorie continuu de dimensiunea specificată va fi marcat ca ocupat, iar funcția **calloc** va returna un **pointer ce conține adresa de început a aceluși bloc**. Dacă nu există suficient spațiu liber funcția **calloc** întoarce NULL.
- ▣ **diferența față de malloc**: funcția **calloc** inițializează toate blocurile cu 0.

FUNCȚIA CALLOC

□ exemplu:

exempluCalloc.c

```
1  #include<stdio.h>
2  #include<stdlib.h>
3
4  int main()
5  {
6
7      int n,i,*p1 = NULL;
8      double *p2 = NULL;
9      char *p3 = NULL;
10
11     scanf("%d",&n);
12
13     p1 = (int*) calloc(n,sizeof(int));
14     printf("\n Afisare adrese + valori vector de int alocat cu calloc \n");
15     for(i=0;i<n;i++)
16         printf("%x %d ", p1+i, p1[i]);
17
18     p2 = (double*) calloc(n,sizeof(double));
19     printf("\n Afisare adrese + valori vector de double alocat cu calloc \n");
20     for(i=0;i<n;i++)
21         printf("%x %f ", p2+i, p2[i]);
22
23     p3 = (char*) calloc(n,sizeof(char));
24     printf("\n Afisare adrese + valori vector de char alocat cu calloc \n");
25     for(i=0;i<n;i++)
26         printf("%x %d ", p3+i, p3[i]);
27     printf("\n");
28
29     return 0;
30 }
```

FUNCȚIA CALLOC

□ exemplu:

exempluCalloc.c

```
1  #include<stdio.h>
2  #include<stdlib.h>
3
4  int main()
5  {
6
7      int n,i,*p1 = NULL;
8      double *p2 = NULL;
9      char *p3 = NULL;
10
11     scanf("%d",&n);
12
13     p1 = (int*) calloc(n,sizeof(int));
14     printf("\n Afisare adrese + valori vector de int alocat cu calloc \n");
15     for(i=0;i<n;i++)
16         printf("%x %d ", p1+i, p1[i]);
17
18     p2 = (double*) calloc(n,sizeof(double));
19     printf("\n Afisare adrese + valori vector de double alocat cu calloc \n");
20     for(i=0;i<n;i++)
21         printf("%x %f ", p2+i, p2[i]);
22
23     p3 = 5
24     print
25     for(i=0;i<n;i++)
26         printf("%x %d ", p3+i, p3[i]);
27     print
28     Afisare adrese + valori vector de double alocat cu calloc
29     1000a0 0.000000 1000a8 0.000000 1000b0 0.000000 1000b8 0.000000 1000c0 0.000000
30     Afisare adrese + valori vector de char alocat cu calloc
31     100170 0 100171 0 100172 0 100173 0 100174 0
```

FUNCȚIA REALLOC

▣ prototipul funcției:

void * realloc(void *p, int dimensiune);

unde:

- ▣ ***p*** reprezinta un pointer (începutul unui bloc de memorie pe care vreau să îl redimensionez (de obicei avem nevoie de mai multă memorie))
- ▣ ***dimensiune*** = numărul de octeți ceruți pentru alocare
- ▣ dacă există suficient spațiu liber în HEAP atunci un bloc de memorie continuu de dimensiunea specificată va fi marcat ca ocupat, iar funcția **realloc** va returna un pointer ce conține adresa de început a acelui bloc. Tot conținutul blocului de memorie inițial se copiază. Dacă nu există suficient spațiu liber **realloc** întoarce NULL.

FUNCTIA REALLOC

□ exemplu:

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int main(){
5
6      int *a,*aux;
7      a = (int*) malloc(100*sizeof(int));
8      if(!a)
9      {
10         printf("Nu pot aloca memorie");
11         exit(0);
12     }
13
14     aux = (int*) realloc(a,200*sizeof(int));
15     if(!aux)
16     {
17         printf("Nu pot redimensiona blocul a");
18         free(a);
19         exit(0);
20     }
21     else
22     {
23         printf("Redimensionare reusita \n");
24         a = aux;
25     }
26
27     free(a);
```

Redimensionare reusita

Process returned 0 (0x0)
Press ENTER to continue.

execution time :

FUNCȚIA FREE

- prototipul funcției:

void free(void *p);

unde:

- ***p*** reprezintă un pointer (începutul unui bloc de memorie pe care vrem să-l eliberăm)
- funcția **free** eliberează zona de memorie alocată dinamic a cărei adresă de început este dată de **p**. Zona de memorie dezalocată este marcată ca fiind disponibilă pentru o nouă alocare.
- un bloc de memorie nu trebuie eliberat de mai multe ori.

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

- principalul avantaj al folosirii alocării dinamice este gestionarea eficientă a resurselor memoriei. Memoria necesară este alocată în timpul execuției programului (când e nevoie) și nu la compilarea programului
- **exemplu:** se citește de la tastatură un număr n și apoi n numere întregi. Să se afișeze numerele în ordinea inversă a citirii.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4
5  int main(){
6      int *p,n,i;
7      printf("n=");scanf("%d",&n);
8      p = (int*) malloc(n*sizeof(int));
9      for(i=0;i<n;i++)
10         scanf("%d",p+i);
11      for(i=n-1;i>=0;i--)
12         printf("%d ",*(p+i));
13      return 0;
14 }
```

```
n=5
10
20
30
40
50
50 40 30 20 10
Process returned 0 (0x0)
Press ENTER to continue.
```

execution time : 6.139 s

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

- ❑ **exemplu:** se citește de la tastatură un șir de numere întregi până la întâlnirea lui 0. Să se afișeze numerele în ordinea inversă a citirii.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  void afisare(int *p, int dim)
4  {
5      int i;
6      printf("\nDupa %d realocari: ",dim);
7      for(i=dim-1;i>=0;i--)
8          printf("%d\t",*(p+i));
9  }
10 int main(){
11     int *p,*aux,i,valoareCitita;
12     printf("Dati numarul:");
13     scanf("%d",&valoareCitita);
14     p = (int*) malloc(sizeof(int));
15     i = 0;
16     while(valoareCitita!=0)
17     {
18         p[i] = valoareCitita;
19         afisare(p,i+1);
20         i++;
21         p = realloc(p,(i+1)*sizeof(int));
22         printf("\nDati un alt numar:");
23         scanf("%d",&valoareCitita);
24     }
25     free(p);
26     return 0;
27 }
```

Ce se întâmplă dacă nu pot
să realoc memorie?
p devine NULL (am pierdut
tot conținutul de până
atunci).

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

- ❑ **exemplu:** se citește de la tastatură un șir de numere întregi până la întâlnirea lui 0. Să se afișeze numerele în ordinea inversă a citirii.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  void afisare(int *p, int dim)
4  {
5      int i;
6      printf("\nDupa %d realocari: ", dim);
7      for(i=dim-1; i>=0; i--)
8          printf("%d\t", *(p+i));
9  }
10 int main(){
11     int *p, *aux, i, valoareCitita;
12     printf("Dati numarul:");
13     scanf("%d", &valoareCitita);
14     p = (int*) malloc(sizeof(int));
15     i = 0;
16     while(valoareCitita!=0)
17     {
18         p[i] = valoareCitita;
19         afisare(p, i+1);
20         i++;
21         aux = realloc(p, (i+1)*sizeof(int));
22         if(aux)
23             p = aux;
24         else
25         {
26             printf("Eroare la realocare\n");
27             free(p); exit(0);
28         }
29         printf("\nDati un alt numar:");
30         scanf("%d", &valoareCitita);
31     }
32     free(p);
```

Dati numarul:10

Dupa 1 realocari: 10

Dati un alt numar:20

Dupa 2 realocari: 20 10

Dati un alt numar:30

Dupa 3 realocari: 30 20 10

Dati un alt numar:40

Dupa 4 realocari: 40 30 20 10

Dati un alt numar:50

Dupa 5 realocari: 50 40 30 20 10

Dati un alt numar:0

Process returned 0 (0x0) execution time : 9.421 s

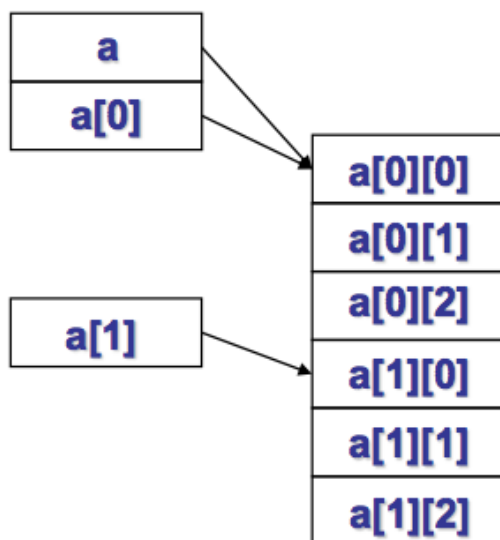
Press ENTER to continue

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

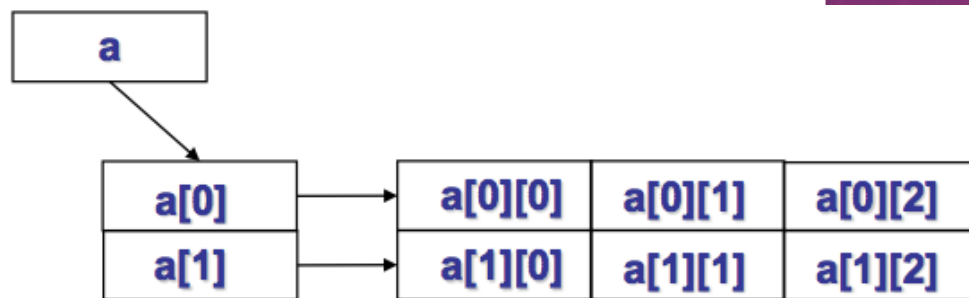
- alocarea dinamică a unui tablou bi-dimensional

Alocarea statică (pe STIVĂ)

```
int a[2][3];
```


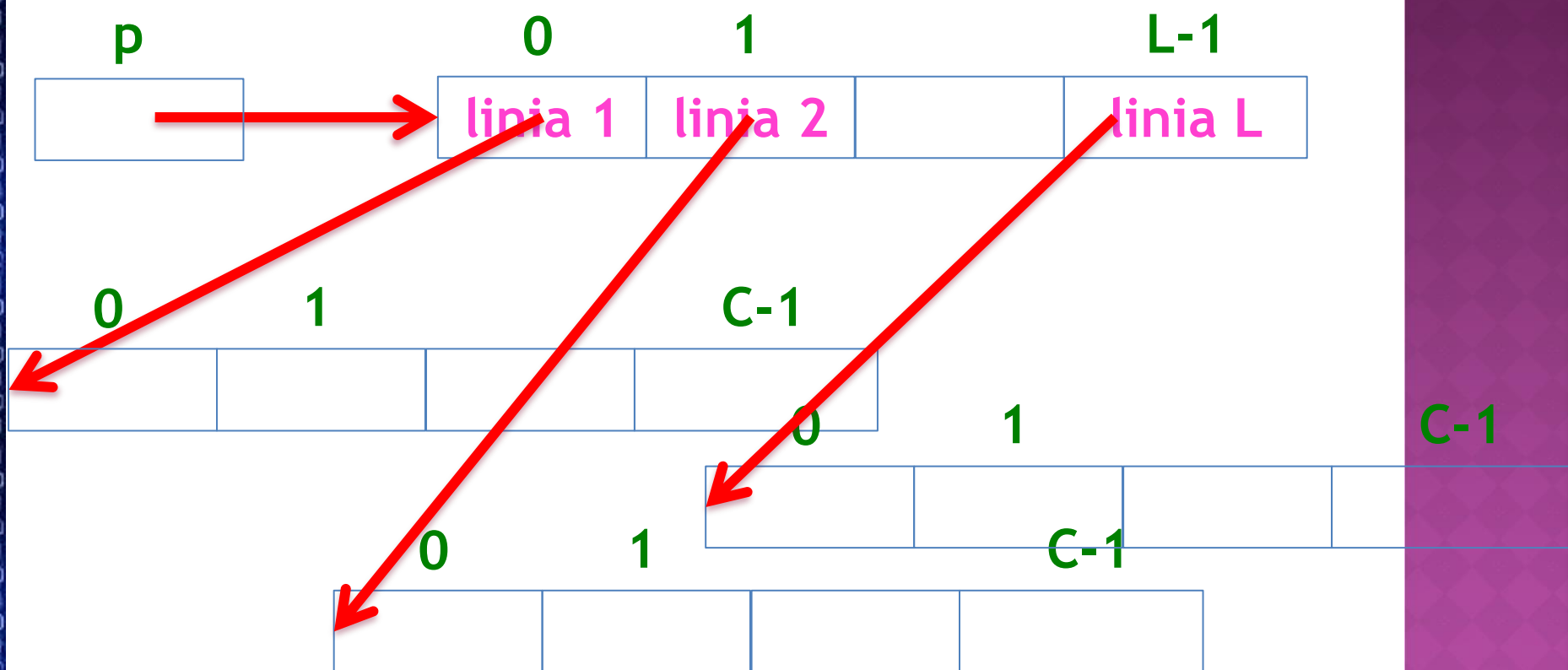
Alocarea dinamică (pe HEAP)

a e pointer dublu

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

- alocarea dinamică a unui tablou bi-dimensional

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

❑ **exemplu:** alocarea dinamică a unui tablou bi-dimensional

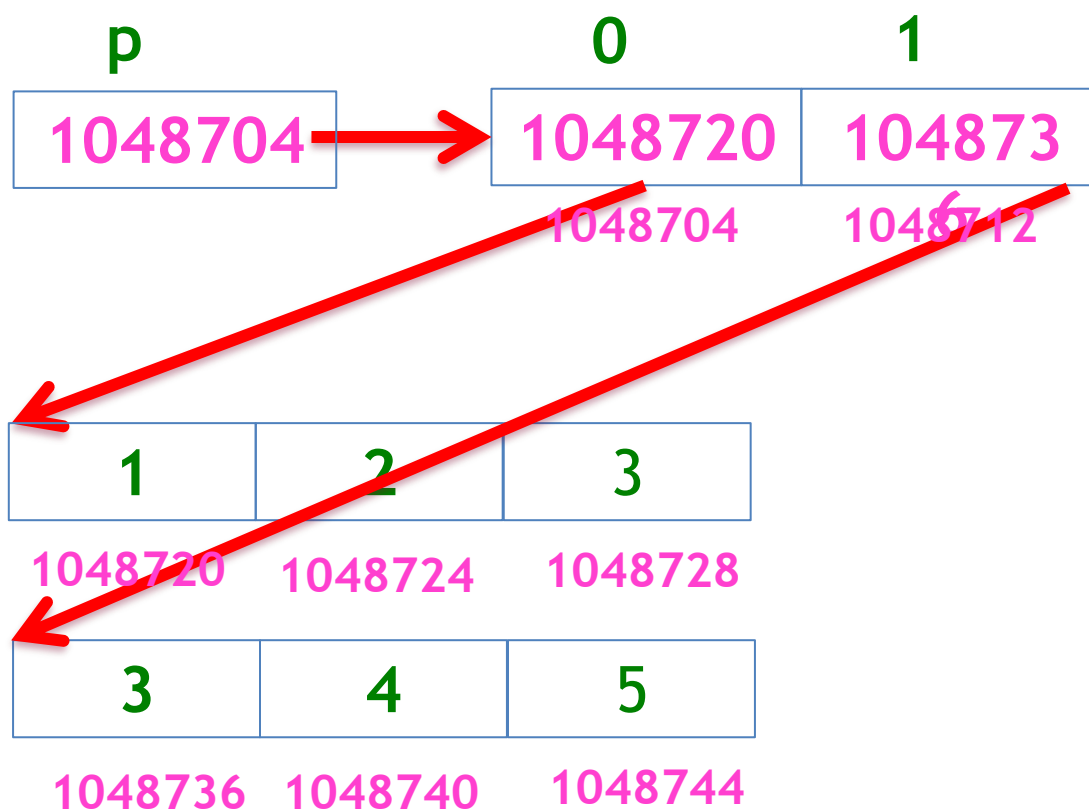
tablou_bidimensional.c

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 int main() {
5     int L, C, i, j;
6     int **p; // Adresa matrice
7
8     printf("Nr de linii L = "); scanf("%d", &L);
9     printf("Nr de coloane C = "); scanf("%d", &C);
10
11     p = (int**) malloc(L * sizeof(int*));
12     printf("Sizeof(int*) = %d \n", sizeof(int*));
13     printf("Pointerul p contine adresa %d \n", p);
14
15     for (i = 0; i < L; i++)
16     {
17         p[i] = calloc(C, sizeof(int));
18         printf("Linia %d incepe la %d \n", i, p[i]);
19     }
20
21     for (i = 0; i < L; i++) {
22         for (j = 0; j < C; j++) {
23             p[i][j] = L * i + j + 1;
24             printf("Adresa lui p[%d][%d] este = %d \n", i, j, &p[i][j]);
25         }
26     }
27
28     for (i = 0; i < L; i++) {
29         for (j = 0; j < C; j++) {
30             printf("%d ", p[i][j]);
31         }
32         printf("\n");
33     }
```

Nr de linii L = 2
Nr de coloane C = 3
Sizeof(int*) = 8
Pointerul p contine adresa 1048704
Linia 0 incepe la 1048720
Linia 1 incepe la 1048736
Adresa lui p[0][0] este = 1048720
Adresa lui p[0][1] este = 1048724
Adresa lui p[0][2] este = 1048728
Adresa lui p[1][0] este = 1048736
Adresa lui p[1][1] este = 1048740
Adresa lui p[1][2] este = 1048744
1 2 3
3 4 5

ALOCARE DINAMICĂ - APLICAȚII

□ **exemplu:** alocarea dinamică a unui tablou bi-dimensional


```
Nr de linii L = 2
Nr de coloane C = 3
Sizeof(int*) = 8
Pointerul p contine adresa 1048704
Linia 0 incepe la 1048720
Linia 1 incepe la 1048736
Adresa lui p[0][0] este = 1048720
Adresa lui p[0][1] este = 1048724
Adresa lui p[0][2] este = 1048728
Adresa lui p[1][0] este = 1048736
Adresa lui p[1][1] este = 1048740
Adresa lui p[1][2] este = 1048744
1 2 3
3 4 5
```

ALOCARE DINAMICĂ - AVANTAJE + DEZAVANTAJE

❑ **avantaje:**

- ❑ durata de viață: putem controla când are loc alocarea și dealocarea memoriei
- ❑ memoria: dimensiunea memoriei alocată poate fi controlată în timpul execuției programului. Spre exemplu un tablou poate fi alocat astfel încât are să aibă dimensiunea identică cu cea a unui tablou specificat în timpul execuției programului

❑ **dezavantaje:**

- ❑ mai mult de codat: alocarea memoriei trebuie făcută explicit în cod
- ❑ posibile bug-uri: lucrul cu pointerii (crash-uri de memorie)

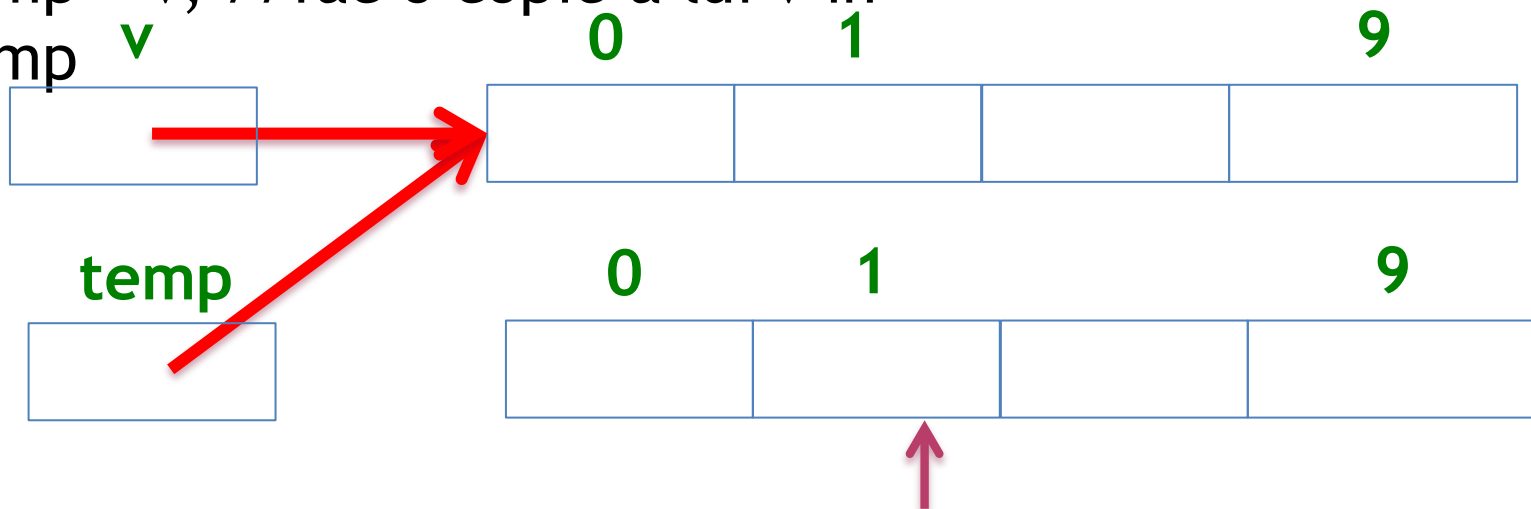
ALOCARE DINAMICĂ - GREȘELI

```
int *v, *temp;  
v = (int*) malloc(10*sizeof(int));  
temp = (int*)  
malloc(10*sizeof(int));  
temp = v; //fac o copie a lui v in  
temp
```


ALOCARE DINAMICĂ - GREȘELI

```
int *v, *temp;  
v = (int*) malloc(10*sizeof(int));  
temp = (int*)  
malloc(10*sizeof(int));  
temp = v; //fac o copie a lui v în  
temp
```


Zonă marcată de sistemul de operare ca fiind ocupată dar inutilizabilă întrucât am “pierdut” adresa de început a blocului.
(zonă orfană de memorie)

ALOCARE DINAMICĂ - GREȘELI

```
void f(...){  
    int *p = (int*) malloc(10*sizeof(int));  
    ...  
}
```


`p` este variabilă locală funcției `f` și va fi distrusă la ieșirea din funcție. Totuși memoria rămâne alocată și inutilizabilă (zonă orfană de memorie).

```
void f(...){  
    int *p = (int*) malloc(10*sizeof(int));  
    free(p); //eliberare memorie  
}
```

ALOCARE DINAMICĂ - GREȘELI

```
int v[200];  
free(v);
```

v e alocat static, pot elibera cu functia free numai blocuri de memorie alocate dinamic

```
main.c x  
1  #include <stdio.h>  
2  #include <stdlib.h>  
3  
4  int main()  
5  {  
6      int v[100];  
7      free(v);  
8      return 0;  
9  }  
10
```

```
[12054] malloc: *** error for object 0x7fff5fbff7d0: pointer being freed was  
allocated  
at a breakpoint in malloc_error_break to debug  
  
Program returned -1 (0xFFFFFFFF)  execution time : 0.053 s  
ENTER to continue.
```